

KONJEKTURA (4) *sb f*

o oraz e jasne.

sg G konjektury (1). ◇ pl G konjektur (1). ◇ I konjekturami (1). ◇ L konjektur(a)ch (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Sąd oparty na przypuszczeniu, domysł, podejrzenie, domniemanie [coniectura – dobaczenie, domysł Mącz162 a; – domysł Calep; domysł, dorozumienie się – coniectura Cn] (4): á gdy Ráycze coniecturámi dowodzili nań tych tám rzeczy/ powiedáiąc że kiedyś żebraká miał był kázác s pieniędzy zábic/ [...] kazał fád ftánać fwiádkom GórnDworz R3v; ActReg 129.

Szereg: »konjektura albo domniemanie« (1): Ale y tu wnetże iest wątpienié, iefli Aktorowi álbo powodowéy ftronie, bądź dowód, bądź odwód przykázowác: Tedy tu ieno z koniektur, álbo domniémánia iákiégo dochodzą SarnStat 792.

Wyrażenie przyimkowe: »przez konjektury« = bez wątpienia (1): Iuż tedy kácnio przez coniecturi W. M. baczyćie/ iáko to páńftwo tureckie niezwyćiężóné bydź rozumićie/ [...] która forytuią zbiegowie/ á ludzie z przyrodzenia nędznicy y niowolńicy trzymáią. OrzJan 47.

Synonimy: baczenie, dobaczenie, dohad, domnimanie, domysł, domyślanie, mniemanie, przypuszczenie, sąd, sądzenie, wyobrażenie, zdanie.

ZCh